

Denne tekst tjener udelukkende som dokumentationsværktøj og har ingen retsvirkning. EU's institutioner påtager sig intet ansvar for dens indhold. De autentiske udgaver af de relevante retsakter, inklusive deres betragtninger, er offentliggjort i den Europæiske Unions Tidende og kan findes i EUR-Lex. Disse officielle tekster er tilgængelige direkte via linkene i dette dokument

► **B** **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2009/136/EF**
af 25. november 2009

om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/58/EF om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor og forordning (EF) nr. 2006/2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse

(EØS-relevant tekst)

(EUT L 337 af 18.12.2009, s. 11)

Berigtiget ved:

- **C1** Berigtigelse, EUT L 241 af 10.9.2013, s. 9 (2009/136/EF)
- **C2** Berigtigelse, EUT L 162 af 23.6.2017, s. 56 (2009/136/EF)

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV
2009/136/EF**

af 25. november 2009

om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/58/EF om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor og forordning (EF) nr. 2006/2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse

(EØS-relevant tekst)

Artikel 1

Ændringer til direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet)

I direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet) foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Inden for rammerne af direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) vedrører nærværende direktiv udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester til slutbrugere. Formålet er, gennem effektiv konkurrence og valgmuligheder, at sikre, at offentligt tilgængelige tjenester af høj kvalitet er tilgængelige i hele Fællesskabet, samt at tage højde for de tilfælde, hvor slutbrugernes behov ikke opfyldes tilfredsstillende af markedet. Direktivet indeholder desuden bestemmelser om visse aspekter af terminaludstyr, herunder bestemmelser, der har til formål at lette adgangen for handicappede slutbrugere.

2. Dette direktiv fastlægger slutbrugeres rettigheder og de tilsvarende forpligtelser for virksomheder, som udbyder offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. For at sikre, at der stilles forsyningspligtgydelser til rådighed på markeder med fri og åben konkurrence, fastlægger dette direktiv det minimum af tjenester af en bestemt kvalitet, hvortil alle slutbrugere under hensyn til særlige nationale forhold skal have adgang til en rimelig pris, uden at det medfører konkurrenceforvridning. Direktivet fastsætter desuden forpligtelser med hensyn til udbud af visse obligatoriske tjenester.

3. Dette direktiv hverken kræver eller forbyder, at udbydere af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationsnet og -tjenester fastsætter betingelser, der begrænser slutbrugernes adgang til og/eller benyttelse af tjenester og applikationer, hvor dette er tilladt i henhold til national ret og er i overensstemmelse med fællesskabsretten, men fastsætter en forpligtelse til at give oplysninger om sådanne betingelser. Nationale foranstaltninger vedrørende slutbrugeres adgang til eller benyttelse af tjenester og applikationer via elektroniske kommunikationsnet skal overholde fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, herunder retten til privatlivets fred og retten til retfærdig rettergang, som defineret i artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

▼B

4. Bestemmelserne i dette direktiv vedrørende slutbrugerrettigheder finder anvendelse med forbehold af fællesskabsreglerne om forbrugerbeskyttelse, navnlig direktiv 93/13/EØF og 97/7/EF, og nationale regler, der er i overensstemmelse med fællesskabsretten.«

2) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) Litra b) udgår.

b) Litra c) og d) affattes således:

»c) »offentligt tilgængelig telefonitjeneste«: en tjeneste, der er tilgængelig for offentligheden med henblik på at etablere og modtage indenlandske eller indenlandske og internationale opkald direkte eller indirekte ved hjælp af et eller flere numre i en national eller international telefonnummerplan

d) »geografisk nummer«: et nummer fra den nationale telefonnummerplan, hvor en del af talstrukturen indeholder en geografisk information, der anvendes til at dirigere opkald til nettermineringspunktets (NTP) fysiske placering«.

c) Litra e) udgår.

d) Litra f) affattes således:

»f) »ikke-geografisk nummer«: et nummer fra den nationale telefonnummerplan, som ikke er et geografisk nummer. Det omfatter bl.a. mobil-, frikalds- og overtakseringsnumre.«

3) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

Udbud af fastnetadgang og udbud af telefonitjenester

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle rimelige anmodninger om tilslutning til et offentligt kommunikationsnet på et fast sted efterkommes af mindst én virksomhed.

2. Tilslutningen skal kunne formidle tale-, telefax- og datakommunikation ved transmissionshastigheder, der er tilstrækkelige til at give funktionel adgang til internettet, under hensyn til den fremherskende teknologi, der bruges af de fleste abonnenter, samt hvad der er teknologisk muligt.

3. Medlemsstaterne sikrer, at alle rimelige anmodninger om levering af en offentlig tilgængelig telefonitjeneste over den i stk. 1 omhandlede netforbindelse, der giver mulighed for at etablere og modtage indenlandske og internationale opkald, efterkommes af mindst én virksomhed.«

4) Artikel 5, stk. 2, affattes således:

»2. Nummerfortegnelsen/-oplysningstjenesten i stk. 1 skal med forbehold af bestemmelserne i artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (Direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (*) omfatte alle abonnenter på offentligt tilgængelige telefontjenester.

(*) EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.«

▼B

- 5) I artikel 6 affattes overskriften og stk. 1 således:

»Offentlige betalingstelefoner og anden adgang til offentlig taletelefoni

1. Medlemsstaterne sørger for, at de nationale tilsynsmyndigheder kan pålægge virksomheder forpligtelser, således at det sikres, at der stilles offentlige betalingstelefoner eller anden adgang til offentlig taletelefoni til rådighed i et sådant omfang, at slutbrugernes rimelige behov opfyldes for så vidt angår geografisk dækning, antal telefoner eller anden adgang, adgangsfaciliteter for handicappede brugere og tjenestekvalitet.«

- 6) Artikel 7 affattes således:

*»Artikel 7***Foranstaltninger for handicappede slutbrugere**

1. Medlemsstaterne træffer, medmindre der i medfør af kapitel IV er fastsat krav med tilsvarende virkning, særlige foranstaltninger for at sikre, at handicappede slutbrugeres adgang til de i artikel 4, stk. 3, og artikel 5 omhandlede tjenester til en rimelig pris svarer til den for andre slutbrugere gældende adgang. Medlemsstaterne kan pålægge de nationale tilsynsmyndigheder at vurdere det generelle behov og de særlige krav, herunder med hensyn til omfanget og den konkrete udformning, for sådanne særlige foranstaltninger for handicappede slutbrugere.

2. Medlemsstaterne kan under hensyn til de nationale forhold træffe særlige foranstaltninger til sikring af, at handicappede slutbrugere kan udnytte de valgmuligheder mellem virksomheder og tjenesteudbydere, som står til rådighed for flertallet af slutbrugere.

3. Når medlemsstaterne træffer de i stk. 1 og 2 nævnte foranstaltninger, tilskynder de til overholdelse af de relevante standarder eller specifikationer, som er offentliggjort i overensstemmelse med artikel 17 og 18 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).«

- 7) I artikel 8 tilføjes følgende stykke:

»3. Når en udpeget virksomhed, jf. stk. 1, vil afhænde sit accessnet eller en væsentlig del af det til en særskilt juridisk enhed med et andet ejerskab, underretter den i forvejen og i rimelig tid den nationale tilsynsmyndighed, så denne kan bedømme, hvordan den påtænkte handel vil påvirke udbuddet af adgang på et fast sted og telefonitjenester i henhold til artikel 4. Den nationale tilsynsmyndighed kan pålægge eller ændre særlige forpligtelser eller trække dem tilbage i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, i direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet).«

- 8) Artikel 9, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. De nationale tilsynsmyndigheder overvåger detailtaksternes udvikling og niveau for så vidt angår de tjenester, der i artikel 4-7 angives som omfattet af forsyningspligten, og som enten udbydes af udpegede virksomheder eller er tilgængelige på markedet, hvis der ikke er udpeget virksomheder med hensyn til disse tjenester, navnlig i forhold til nationale forbrugerpriser og indkomster.

▼B

2. Medlemsstaterne kan under hensyn til de nationale forhold kræve, at de udpegede virksomheder tilbyder forbrugerne takstvalgmuligheder eller -ordninger, der afviger fra dem, der tilbydes under almindelige forretningsmæssige vilkår, navnlig for at sikre, at personer med lave indkomster eller personer med særlige sociale behov ikke hindres i at få adgang til det net, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, eller i at anvende de tjenester, der i artikel 4, stk. 3, og artikel 5, 6 og 7 angives som omfattet af forsyningspligten, og som udbydes af udpegede virksomheder.«

9) Artikel 11, stk. 4, affattes således:

»4. De nationale tilsynsmyndigheder kan fastsætte kvalitetsmål for virksomheder med forsyningspligt. De nationale tilsynsmyndigheder tager i den forbindelse hensyn til de berørte parter synspunkter, navnlig som omhandlet i artikel 33.«

10) Overskriften til kapitel III affattes således:

»TILSYN MED VIRKSOMHEDER MED EN STÆRK MARKEDSPOSITION PÅ SPECIFIKKE DETAILMARKEDER«

11) Artikel 16 udgår.

12) I artikel 17 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder pålægger virksomheder, der er udpeget som havende en stærk markedspostion på et bestemt detailmarked i overensstemmelse med artikel 14 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), passende regulerende forpligtelser, hvis:

a) en national tilsynsmyndighed som følge af en markedsanalyse udført i overensstemmelse med artikel 16 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) konstaterer, at der på et bestemt detailmarked, der er afgrænset i overensstemmelse med artikel 15 i nævnte direktiv, ikke er reel konkurrence, og

b) den nationale tilsynsmyndighed konkluderer, at forpligtelserne i henhold til artikel 9-13 i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet) ikke vil resultere i, at de mål, der er fastsat i artikel 8 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), nås.«

b) Stk. 3 udgår.

13) Artikel 18 og 19 udgår.

14) Artikel 20-23 affattes således:

»Artikel 20

Kontrakter

1. Medlemsstaterne sikrer, at forbrugere og andre slutbrugere, der anmoder herom, når de abonnerer på tjenester, som giver tilslutning til et offentligt kommunikationsnet og/eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, har ret til en kontrakt med en virksomhed eller virksomheder, der leverer sådanne tilslutninger og/eller tjenester. Kontrakten skal på en klar, forståelig og lettilgængelig måde mindst specificere følgende:

▼B

- a) virksomhedens navn og adresse
- b) hvilke tjenester der leveres, herunder navnlig:
 - hvorvidt der tilbydes adgang til alarmtjenester og lokaliseringsoplysninger om den kaldende part, og om der gælder eventuelle begrænsninger for tilrådighedsstillelsen af adgang til alarmtjenester efter artikel 26
 - oplysning om eventuelle andre betingelser, der begrænser adgang til og/eller benyttelse af tjenester og applikationer i tilfælde, hvor sådanne betingelser er tilladt i henhold til national ret i overensstemmelse med fællesskabsretten
 - de tilbudte minimumstjenestekvalitetsniveauer, dvs. tidspunkt for etablering af den nye tilslutning og eventuelt andre kvalitetsparametre, som de nationale tilsynsmyndigheder har defineret
 - oplysning om eventuelle procedurer indført af virksomheden til at måle og styre trafikken for at undgå, at trafikken optager al kapacitet på netlinket eller overfylder det, og oplysning om, hvorledes disse procedurer kan påvirke tjenestekvaliteten
 - de typer af vedligeholdelsesservice, der tilbydes, og kundeservice, der leveres, samt hvorledes disse services kan kontaktes
 - enhver restriktion, som pålægges af udbyderen, i brugen af leveret terminaludstyr
- c) hvis der foreligger en forpligtelse i henhold til artikel 25, abonnenternes muligheder med hensyn til, om de ønsker deres personoplysninger optaget i en abonnentfortegnelse, og hvilke oplysninger det drejer sig om
- d) nærmere oplysninger om priser og takster, hvorledes der kan indhentes ajourførte oplysninger om samtlige gældende takster og vedligeholdelsesgebyrer, mulige betalingsmetoder og eventuelle forskelle i omkostningerne som følge af betalingsmetode
- e) kontraktens varighed samt vilkår for forlængelse og afbrydelse af tjenester og af kontrakten, herunder:
 - eventuelle mindsteanvendelses- eller mindstevareghedskrav, som skal være opfyldt, for at abonnenten kan nyde godt af reklamefremstød
 - ethvert gebyr i forbindelse med nummerportabilitet og andre identifikationsmidler
 - ethvert gebyr ved opsigelse af kontrakten, herunder inddækning af omkostninger i forbindelse med terminaludstyr
- f) eventuelle kompensations- og tilbagebetalingsregler, såfremt tjenesternes kontraktfæstede kvalitetsniveau ikke opfyldes
- g) hvordan en procedure til bilæggelse af tvister indledes, jf. artikel 34
- h) hvilken type handlinger virksomheden kan foretage som reaktion på sikkerheds- eller integritetsmæssige hændelser eller trusler og sårbarheder.

▼B

Medlemsstaterne kan også kræve, at kontrakten skal indeholde enhver oplysning, som de relevante offentlige myndigheder måtte give til dette formål om brugen af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester til at foretage ulovlige handlinger eller til at formidle skadeligt indhold, samt om midler til at beskytte mod trusler mod den personlige sikkerhed, privatlivets fred og personoplysninger, jf. artikel 21, stk. 4, som er relevante for den pågældende ydelse.

2. Medlemsstaterne sikrer, at abonnenter har ret til at opsiges deres kontrakt uden strafgebyr, når de får meddelelse om ændringer i kontraktbetingelserne, som foreslås af de virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og/eller -tjenester. Abonnenter skal med passende frist på mindst en måned underrettes om sådanne ændringer og skal samtidig underrettes om deres ret til at opsiges deres kontrakt uden strafgebyr, hvis de ikke accepterer de nye betingelser. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder har mulighed for at specificere, i hvilken form sådanne oplysninger skal meddeles.

*Artikel 21***Transparens og offentliggørelse af oplysninger**

1. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder har mulighed for at pålægge virksomheder, der udbyder offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationsnet og/eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, at offentliggøre transparente, sammenlignelige, fyldestgørende og ajourførte oplysninger om gældende priser og takster, om eventuelle gebyrer ved opsigelse af en kontrakt samt om standardbetingelser og -vilkår for så vidt angår adgang til og anvendelse af de tjenester, de tilbyder slutbrugere og forbrugere, jf. bestemmelserne i bilag II. Disse oplysninger skal offentliggøres i en klar, forståelig og let tilgængelig form. De nationale tilsynsmyndigheder kan fastsætte yderligere krav med hensyn til, i hvilken form sådanne oplysninger skal offentliggøres.

2. De nationale tilsynsmyndigheder fremmer formidlingen af sammenlignelige oplysninger, der sætter slutbrugere og forbrugere i stand til, f.eks. ved hjælp af interaktive guider eller lignende teknikker, at foretage en selvstændig evaluering af omkostningerne ved alternative forbrugsmønstre. Hvis sådanne faciliteter ikke er tilgængelige på markedet gratis eller til en rimelig pris, sikrer medlemsstaterne, at de nationale tilsynsmyndigheder har mulighed for selv eller gennem indkøb hos tredjepart at stille sådanne guider eller teknikker til rådighed. Tredjeparter har ret til gratis at bruge de oplysninger, der offentliggøres af virksomheder, som udbyder elektroniske kommunikationsnet og/eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, med henblik på at sælge sådanne interaktive guider eller lignende teknikker eller at stille dem til rådighed.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder har mulighed for at pålægge virksomheder, der udbyder offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationsnet og/eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, bl.a.:

- a) at give abonnenterne de gældende takstoplysninger vedrørende ethvert nummer eller enhver tjeneste, for hvilke der gælder særlige prisvilkår; de nationale tilsynsmyndigheder kan hvad angår individuelle kategorier af tjenester kræve, at sådanne oplysninger gives umiddelbart inden etablering af opkaldet

▼B

- b) at oplyse abonnenterne om eventuelle ændringer i adgangen til alarmopkald eller lokaliseringsoplysninger om den kaldende part i den tjeneste, de har abonneret på
- c) at oplyse abonnenterne om enhver ændring i betingelser, der begrænser adgang til og/eller benyttelse af tjenester og applikationer i tilfælde, hvor sådanne betingelser er tilladt i henhold til national ret i overensstemmelse med fællesskabsretten
- d) at forelægge oplysninger om eventuelle procedurer indført af udbyderen til at måle og styre trafikken for at undgå, at trafikken optager al kapacitet på et netlink eller overfylder det, og om, hvorledes disse procedurer kan påvirke tjenestekvaliteten
- e) at oplyse abonnenterne om deres ret til selv at træffe afgørelse med hensyn til, om deres personoplysninger skal medtages i en fortegnelse, og om de forskellige typer af relevante oplysninger i henhold til artikel 12 i direktiv 2002/58/EF (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation), og
- f) med jævne mellemrum at give handicappede abonnenter detaljerede oplysninger om produkter og tjenester, der er beregnet til dem.

De nationale tilsynsmyndigheder kan, hvis det skønnes hensigtsmæssigt, fremme selv- eller samregulerede foranstaltninger forud for indførelse af eventuelle forpligtelser.

4. Medlemsstaterne kan kræve, at virksomheder som omhandlet i stk. 3 videreformidler almennyttige oplysninger gratis til eksisterende og nye abonnenter, hvor dette er relevant, under anvendelse af de samme midler, som virksomhederne sædvanligvis benytter til at kommunikere med abonnenterne. I så fald leveres disse oplysninger af de relevante offentlige myndigheder i et standardiseret format og omfatter bl.a. følgende emner:

- a) de mest gængse former for anvendelse af elektroniske kommunikationstjenester til at foretage ulovlige handlinger eller formidle skadeligt indhold, især hvor dette kan skade respekten for andres rettigheder og frihedsrettigheder, herunder overtrædelser af ophavsretten og beslægtede rettigheder og de retlige konsekvenser heraf, og
- b) midlerne til beskyttelse af den personlige sikkerhed, privatlivets fred og personoplysninger i forbindelse med brug af elektroniske kommunikationstjenester.

*Artikel 22***Tjenestekvalitet**

1. Efter at have taget hensyn til de berørte parter synspunkter sikrer medlemsstaterne, at de nationale tilsynsmyndigheder har mulighed for at kræve, at virksomheder, der udbyder offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationsnet og/eller -tjenester, offentliggør sammenlignelige, fyldestgørende og ajourførte oplysninger for slutbrugerne om deres tjenesters kvalitet og om foranstaltninger til sikring af samme adgangsmuligheder for handicappede slutbrugere som for andre slutbrugere. På anmodning meddeles disse oplysninger den nationale tilsynsmyndighed inden offentliggørelse.

▼B

2. De nationale tilsynsmyndigheder kan bl.a. specificere, hvilke parametre for tjenesters kvalitet der skal måles, hvilke oplysninger der skal offentliggøres, samt i hvilken form og på hvilken måde det skal ske, herunder om der skal være kvalitetscertificeringsordninger, for at sikre, at slutbrugerne, herunder handicappede slutbrugere, har adgang til fyldestgørende, sammenlignelige, pålidelige og brugervenlige oplysninger. De i bilag III omhandlede parametre, definitioner og målemetoder vil kunne anvendes, hvis det er relevant.

3. For at hindre, at tjenesten forringes, og at trafikken over nettene hæmmes eller sinkes, sikrer medlemsstaterne, at de nationale tilsynsmyndigheder har mulighed for at fastsætte mindstekrav til tjenesters kvalitet over for en eller flere virksomheder, der udbyder offentlige kommunikationsnet.

De nationale tilsynsmyndigheder skal i god tid, inden de fastsætter sådanne krav, tilsende Kommissionen et sammendrag af begrundelsen herfor, de planlagte krav og den foreslåede fremgangsmåde. Disse oplysninger skal ligeledes stilles til rådighed for Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC). Kommissionen kan efter at have undersøgt sådanne oplysninger fremsætte kommentarer eller henstillinger herom, navnlig med henblik på at sikre, at de planlagte krav ikke påvirker det indre markeds funktionsevne negativt. De nationale tilsynsmyndigheder skal tage størst muligt hensyn til Kommissionens kommentarer eller henstillinger, når de træffer afgørelse om kravene.

*Artikel 23***Tjenesternes tilgængelighed**

Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de offentligt tilgængelige telefonitjenester, der udbydes over offentlige kommunikationsnet, i tilfælde af netsvigt som følge af katastrofesituationer eller i force majeure-situationer i videst muligt omfang stadig er tilgængelige. Medlemsstaterne sikrer, at de virksomheder, som udbyder offentligt tilgængelige telefonitjenester, træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre uafbrudt adgang til alarmtjenester.«

15) Følgende artikel indsættes:

*»Artikel 23a***Sikring af samme adgangs- og valgmuligheder for handicappede slutbrugere som for andre slutbrugere**

1. Medlemsstaterne skal gøre det muligt for de relevante nationale myndigheder om nødvendigt at præcisere krav, som skal opfyldes af de virksomheder, der udbyder offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, således at handicappede slutbrugere:

- a) har en adgang til elektroniske kommunikationstjenester, der svarer til, hvad der gælder for størsteparten af slutbrugerne, og
- b) i lighed med størsteparten af slutbrugerne kan vælge virksomheder og tjenester.

2. For at kunne vedtage og gennemføre særlige ordninger for handicappede brugere tilskynder medlemsstaterne til, at terminaludstyr med de nødvendige tjenester og funktioner gøres tilgængeligt.«

▼B

16) I artikel 25 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

»Nummeroplysningstjenester«.

b) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at abonnenter på offentligt tilgængelige telefonitjenester har ret til at blive optaget i de i artikel 5, stk. 1, litra a), omhandlede offentligt tilgængelige abonnentfortegnelser og til, at deres oplysninger gøres tilgængelige for udbydere af nummeroplysningstjenester og/eller nummerfortegnelser, jf. nærværende artikels stk. 2.«

c) Stk. 3, 4 og 5 affattes således:

»3. Medlemsstaterne sikrer, at alle slutbrugere af en offentligt tilgængelig telefonitjeneste har adgang til nummeroplysningstjenester. De nationale tilsynsmyndigheder kan indføre forpligtelser og betingelser for virksomheder, der kontrollerer slutbrugeres adgang i forbindelse med nummeroplysningstjenester i henhold til artikel 5 i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet). Sådanne forpligtelser og betingelser skal være objektive, rimelige, ikke-diskriminerende og transparente.

4. Medlemsstaterne må ikke opretholde nogen reguleringsbegrænsninger, der forhindrer slutbrugerne i én medlemsstat i at få direkte adgang til nummeroplysningen i en anden medlemsstat via taleopkald eller sms, og de skal træffe foranstaltninger for at sikre denne adgang i henhold til artikel 28.

5. Stk. 1-4 gælder, i det omfang andet ikke er fastsat i Fællesskabets retsforskrifter om beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred, særlig artikel 12 i direktiv 2002/58/EF (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation).«

17) Artikel 26 og 27 affattes således:

»Artikel 26

Alarmtjenester og det fælleseuropæiske alarmnummer

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle slutbrugere af den i stk. 2 anførte tjeneste, herunder brugere af offentlige betalingstelefoner, kan ringe gratis og uden at være nødsaget til at benytte nogen form for betalingsmiddel til alarmtjenester på det fælleseuropæiske alarmnummer 112 og på andre alarmnumre, som medlemsstaterne eventuelt har fastlagt.

▼B

2. Medlemsstaterne sikrer i samråd med de nationale tilsynsmyndigheder, alarmtjenester og udbydere, at virksomheder, der over for slutbrugere udbyder en elektronisk kommunikationstjeneste, som giver mulighed for at foretage indenlandske opkald til et eller flere numre i en national telefonnummerplan, giver adgang til alarmtjenester.

3. Medlemsstaterne sikrer, at opkald til det fælleseuropæiske alarmnummer 112 besvares hensigtsmæssigt og håndteres bedst muligt i forhold til den måde, de nationale alarmsystemer er tilrettelagt på. Sådanne opkald besvares og håndteres mindst lige så hurtigt og effektivt som opkald til det eller de nationale alarmnumre i lande, hvor sådanne numre stadig er i brug.

4. Medlemsstaterne sikrer, at handicappede slutbrugeres adgang til alarmtjenesterne svarer til, hvad der gælder for andre slutbrugere. De foranstaltninger, der træffes med det formål at sikre, at handicappede slutbrugere er i stand til at benytte alarmtjenesterne, når de rejser i andre medlemsstater, baseres i videst mulig udstrækning på europæiske standarder eller specifikationer offentliggjort efter bestemmelserne i artikel 17 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), og de er ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan vedtage yderligere krav for at forfølge målene i denne artikel.

5. Medlemsstaterne sikrer, at relevante virksomheder gratis stiller opkaldslokaliseringsfaciliteter til rådighed for den myndighed, der håndterer alarmopkald, så snart opkaldet når frem til den pågældende myndighed. Dette gælder for samtlige opkald til det fælleseuropæiske alarmnummer 112. Medlemsstaterne kan udvide denne forpligtelse til at omfatte opkald til nationale alarmnumre. De kompetente tilsynsmyndigheder fastsætter kriterier for, hvor nøjagtige og pålidelige de opkaldslokaliseringsfaciliteter skal være, der stilles til rådighed.

6. Medlemsstaterne sikrer, at borgerne informeres fyldestgørende om, at det fælles europæiske alarmnummer 112 findes, og om, hvordan det bruges, navnlig gennem initiativer, der specifikt er rettet mod personer, der rejser mellem medlemsstaterne.

7. For at sikre effektiv gennemførelse af 112-tjenesterne i medlemsstaterne kan Kommissionen vedtage tekniske gennemførelsesforanstaltninger efter at have hørt BEREC. Disse tekniske gennemførelsesforanstaltninger vedtages dog, uden at det indskrænker eller har nogen indvirkning på tilrettelæggelsen af alarmtjenester, der forbliver under medlemsstaternes enekompetence.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 37, stk. 2.

▼B*Artikel 27***Europæiske adgangskoder**

1. Medlemsstaterne sikrer, at »00« er standardpræfiks for udlandsopkald. Der kan indføres eller opretholdes særordninger for telefonopkald i naboområder mellem to medlemsstater. Slutbrugere i de pågældende områder informeres fyldestgørende om sådanne ordninger.

2. En retlig enhed oprettet i Fællesskabet og udpeget af Kommissionen skal have eneansvaret for forvaltning, herunder nummertildeling, og fremme af det europæiske telefonnummerområde (ETNS). Kommissionen vedtager de nødvendige gennemførelsesregler.

3. Medlemsstaterne sikrer, at alle de virksomheder, der udbyder offentligt tilgængelige telefonitjenester, der tillader internationale opkald, ekspederer samtlige opkald til og fra ETNS til takster svarende til de takster, der gælder for opkald til og fra andre medlemsstater.«

18) Følgende artikel indsættes:

*»Artikel 27a***Harmoniserede numre på harmoniserede tjenester af samfundsmæssig betydning, herunder nummeret på hotlinen for efterlyste børn**

1. Medlemsstaterne fremmer anvendelsen af de særlige numre i nummerserien, der begynder med »116«, jf. Kommissionens beslutning 2007/116/EF af 15. februar 2007 om at reservere medlemsstaternes nummerserie, der begynder med »116«, til harmoniserede numre på harmoniserede tjenester af samfundsmæssig betydning (*). De fremmer de tjenester, for hvilke sådanne numre er reserveret, på deres område.

2. Medlemsstaterne sikrer, at handicappede slutbrugere i videst mulig udstrækning kan benytte de tjenester, der ydes inden for »116«-nummerserien. De foranstaltninger, der træffes med det formål at lette handicappede slutbrugeres adgang til sådanne tjenester, når de rejser i andre medlemsstater, baseres på, at der er overensstemmelse med gældende standarder eller specifikationer offentliggjort efter artikel 17 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).

3. Medlemsstaterne sikrer, at borgerne på passende vis informeres om eksistensen og brugen af de tjenester, der udbydes inden for »116«-nummerserien, navnlig gennem initiativer, som specifikt er rettet mod personer, der rejser mellem medlemsstaterne.

▼B

4. Medlemsstaterne træffer generelle foranstaltninger vedrørende alle numre i »116«-nummerserien i henhold til stk. 1, 2 og 3, og gør derudover alt for at sikre, at borgerne har adgang til en tjeneste, der driver en hotline for efterlyste børn. Denne hotline skal være til rådighed på nummer 116000.

5. For at sikre effektiv gennemførelse i medlemsstaterne af »116«-nummerserien, særlig hotlinenummeret »116000« for efterlyste børn, herunder adgang for handicappede slutbrugere når de rejser i andre medlemsstater, kan Kommissionen vedtage tekniske gennemførelsesforanstaltninger efter at have hørt BEREC. Disse tekniske gennemførelsesforanstaltninger vedtages dog, uden at det indskrænker eller har nogen indvirkning på tilrettelæggelsen af disse tjenester, der fortsat falder under medlemsstaternes enekompetence.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 37, stk. 2.

(*) EUT L 49 af 17.2.2007, s. 30.«

19) Artikel 28 affattes således:

»Artikel 28

Mulighed for at kalde numre og benytte tjenester

1. Medlemsstaterne sikrer, at de relevante nationale myndigheder, hvor det er teknisk og økonomisk muligt, og bortset fra de tilfælde, hvor den opkaldte abonnent af kommercielle grunde har valgt at begrænse adgangen for parter, som foretager opkald fra bestemte geografiske områder, træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at slutbrugerne kan:

- a) få forbindelse med og benytte tjenester, der bruger ikke-geografiske numre inden for Fællesskabet, og
- b) få forbindelse med alle numre, der udbydes i Fællesskabet, uanset hvilken teknologi og hvilket udstyr operatøren anvender, herunder numrene i medlemsstaternes nationale nummerplaner, numrene i ETNS og de internationale frikaldsnumre (UIFN).

2. Medlemsstaterne sikrer, at de relevante myndigheder kan pålægge en virksomhed, der udbyder offentlige kommunikationsnet og/eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, i enkelttilfælde at spærre adgang til numre eller tjenester, når svig eller misbrug gør det berettiget, og kræve, at udbydere af elektroniske kommunikationstjenester i sådanne tilfælde tilbageholder relevante indtægter fra samtrafik eller andre tjenester.«

▼B

20) I artikel 29 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Uden at det berører bestemmelserne i artikel 10, stk. 2, sikrer medlemsstaterne, at de nationale tilsynsmyndigheder kan pålægge alle virksomheder, der driver offentligt tilgængelige telefonitjenester og/eller udbyder adgang til offentlige kommunikationsnet, at stille alle eller en del af de i bilag I, del B, anførte yderligere faciliteter til rådighed for slutbrugerne i den udstrækning, det er teknisk muligt og økonomisk bæredygtigt, samt alle eller en del af de i bilag I, del A, anførte yderligere faciliteter.«

b) Stk. 3 udgår.

21) Artikel 30 affattes således:

»Artikel 30

Foranstaltninger for at lette udbyderskift

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle abonnenter med numre fra den nationale telefonnummerplan på anmodning kan bevare deres nummer eller numre uafhængigt af, hvilken virksomhed der udbyder tjenesten, i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag I, del C.

2. Nationale tilsynsmyndigheder sikrer, at prisen mellem operatører og/eller tjenesteudbydere i forbindelse med udbud af nummerportabilitet er omkostningsbaseret, og at eventuelle direkte gebyrer, der skal betales af abonnenterne, ikke virker som en hindring for abonnenternes skift af tjenesteudbyder.

3. Nationale tilsynsmyndigheder må ikke fastsætte detailedstakster for portering af numre på en måde, som kan medføre konkurrenceforvridning, som f.eks. fastsættelse af specifikke eller fælles detailedstakster.

4. Portering og derpå følgende aktivering af numre udføres inden for det kortest mulige tidsrum. Abonnenter, der har indgået en aftale om portering af et nummer til en anden virksomhed, skal under alle omstændigheder have dette nummer aktiveret inden for en frist på én arbejdsdag.

Uden at det berører første afsnit kan de kompetente nationale myndigheder fastlægge den globale proces for porteringen af numre under hensyntagen til de nationale bestemmelser om kontrakter, den tekniske gennemførlighed og behovet for at opretholde kontinuiteten i tjenesteydelsen til abonnenten. Den tid, tjenesteydelsen udebliver under porteringsprocessen, må under alle omstændigheder ikke udgøre mere end én arbejdsdag. De kompetente nationale myndigheder tager også om nødvendigt hensyn til foranstaltninger til sikring af, at abonnenterne beskyttes under hele udbyderskiftet og ikke skifter til en anden udbyder mod deres vilje.

▼B

Medlemsstaterne sikrer, at der kan pålægges virksomhederne passende sanktioner, herunder en forpligtelse til at yde kompensation til kunder i tilfælde af forsinket portering eller misbrug af portering foretaget af dem eller på deres vegne.

5. Medlemsstaterne sikrer, at kontrakter indgået mellem forbrugere og virksomheder, som udbyder elektroniske kommunikationstjenester, ikke kræver en binding i den første periode, som overstiger 24 måneder. Medlemsstaterne sikrer også, at virksomheder giver brugere mulighed for at indgå kontrakter med en maksimal løbetid på 12 måneder.

6. Uden at det berører en eventuel mindsteperiode for kontraktens varighed, sikrer medlemsstaterne, at vilkår og procedurer for opsigelse af en kontrakt ikke virker som en hindring for skift af tjenesteudbydere.«

22) Artikel 31, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne kan pålægge virksomheder i deres område, som udbyder elektroniske kommunikationsnet, der anvendes til transmission af radio- og tv-kanaler til offentligheden, en rimelig must carry-forpligtelse for så vidt angår bestemte radio- og tv-kanaler samt supplerende tjenester, navnlig tilgængelighedstjenester for at sikre handicappede slutbrugere behørig adgang, hvis et betydeligt antal slutbrugere af sådanne net anvender dem som deres primære adgang til modtagelse af radio- og tv-kanaler. En sådan forpligtelse pålægges udelukkende, hvis det er nødvendigt for at opfylde målsætninger i almenhedens interesse, som er klart defineret af den enkelte medlemsstat, og forpligtelsen skal stå i et rimeligt forhold til det tilsigtede mål og være transparent.

Medlemsstaterne tager de i første afsnit anførte forpligtelser op til revurdering senest et år efter den 25. maj 2011, medmindre medlemsstaterne har gennemført en sådan revurdering inden for de foregående to år.

Medlemsstaterne revurderer must carry-forpligtelserne med regelmæssige mellemrum.«

23) I artikel 33 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer i fornødent omfang, at de nationale tilsynsmyndigheder for så vidt angår alle spørgsmål vedrørende slutbruger- og forbrugerrettigheder i forbindelse med offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, tager hensyn til synspunkter fra slutbrugere, forbrugere (herunder navnlig handicappede forbrugere), producenter og virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og/eller -tjenester, navnlig når disse har stor indvirkning på markedet.

▼B

Medlemsstaterne sikrer navnlig, at de nationale tilsynsmyndigheder opretter en høringsmekanisme, der sikrer, at forbrugernes interesser i elektronisk kommunikation får tilstrækkelig vægt i tilsynsmyndighedernes beslutninger for så vidt angår spørgsmål vedrørende slutbruger- og forbrugerrettigheder i forbindelse med offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»3. Uden at dette berører anvendelsen af nationale regler, som er i overensstemmelse med fællesskabsretten, til fremme af målene for kultur- og mediepolitikken, f.eks. kulturel og sproglig mangfoldighed og mediepluralisme, kan de nationale tilsynsmyndigheder og andre relevante myndigheder fremme samarbejdet mellem virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og/eller -tjenester, og sektorer, der interesserer sig for fremme af lovligt indhold i de elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. Dette samarbejde kan også omfatte koordinering af de almennyttige oplysninger, som skal stilles til rådighed i henhold til artikel 21, stk. 4, og artikel 20, stk. 1, andet afsnit.«

24) Artikel 34, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at der findes transparente, ikke-diskriminerende, enkle og prisbillige udenretslige procedurer til behandling af uløste tvister mellem forbrugere og virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og/eller -tjenester, på et område, der er omfattet af dette direktiv, og som vedrører vilkårene i og/eller gennemførelsen af kontrakter om tilrådighedsstillelse af disse net og/eller tjenester. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til sikring af, at sådanne procedurer muliggør en retfærdig og hurtig tvistbilæggelse, og kan, hvor det er berettiget, vedtage en tilbagebetalings- og/eller kompensationsordning. Sådanne procedurer skal muliggøre uvildig bilæggelse af tvister og ikke fratage forbrugeren den retlige beskyttelse, der ydes efter national ret. Medlemsstaterne kan udvide disse forpligtelser til også at gælde for tvister, der involverer andre slutbrugere.«

25) Artikel 35 affattes således:

»Artikel 35

Tilpasning af bilag

Foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, og som vedrører nødvendig tilpasning af bilag I, II, III og VI til den tekniske udvikling eller til ændringer i efterspørgslen, vedtages af Kommissionen efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 37, stk. 2.«

▼B

26) Artikel 36, stk. 2, affattes således:

»2. De nationale tilsynsmyndigheder underretter Kommissionen om den forsyningspligt, der pålægges de forsyningspligtige virksomheder. Kommissionen underrettes straks om enhver ændring, der berører disse forpligtelser, og om enhver ændring af, hvilke virksomheder der berøres af disse direktivs bestemmelser.«

27) Artikel 37 affattes således:

»Artikel 37

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det i henhold til artikel 22 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) nedsatte kommunikationsudvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

28) Bilag I, II og III erstattes af teksten i bilag I til dette direktiv, og bilag VI erstattes af teksten i bilag II til dette direktiv.

29) Bilag VII udgår.

Artikel 2

Ændringer til direktiv 2002/58/EF (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation)

I direktiv 2002/58/EF (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, stk. 1, affattes således:

»1. Dette direktiv tager sigte på en harmonisering af nationale bestemmelser, der er nødvendig for at sikre et ensartet niveau i beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder og navnlig retten til privatliv og fortrolighed i forbindelse med behandling af personoplysninger inden for den elektroniske kommunikationssektor, og for at sikre fri omsætning af sådanne oplysninger og af elektronisk kommunikationsudstyr og elektroniske kommunikationstjenester i Fællesskabet.«

2) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) Litra c) affattes således:

»c) »lokaliseringsdata«: data, som behandles i et elektronisk kommunikationsnet eller af en elektronisk kommunikationstjeneste og angiver den geografiske placering af det terminaludstyr, som brugeren af en offentligt tilgængelig elektronisk kommunikationstjeneste anvender.«

▼B

b) Litra e) udgår.

► **C1** c) Følgende litra tilføjes:

»i) »brud på persondatasikkerheden«: ◀ et sikkerhedsbrud, der fører til hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, tab, ændring, ubeføjet videregivelse af eller adgang til persondata, der sendes, lagres eller på anden måde behandles i forbindelse med udbuddet af offentligt tilgængelige kommunikationstjenester i Fællesskabet.«

3) Artikel 3 affattes således:

»*Artikel 3*

Omfattede tjenester

Dette direktiv finder anvendelse på behandling af persondata i forbindelse med, at offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester stilles til rådighed via offentlige kommunikationsnet i Fællesskabet, herunder offentlige kommunikationsnet med dataindsamlings- og identifikationsudstyr.«

4) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

»**Sikkerhed i forbindelse med behandlingen**«.

b) Følgende stykke indsættes:

»1a. Uden at det berører direktiv 95/46/EF, skal de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger som minimum:

- sikre, at kun autoriserede personer får adgang til personoplysningerne til lovlige formål
- beskytte lagrede eller sendte personoplysninger mod hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, hændeligt tab eller ændring og ubeføjet eller ulovlig lagring, behandling, adgang eller videregivelse, og
- gennemføre en sikkerhedspolitik for behandling af personoplysninger.

De relevante nationale myndigheder skal kunne kontrollere foranstaltninger truffet af udbydere af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester og udstede henstillinger om bedste praksis vedrørende det sikkerhedsniveau, som disse foranstaltninger bør føre til.«

c) Følgende stykker tilføjes:

▼B

»3. Sker der et brud på persondatasikkerheden, skal udbyderen af offentligt tilgængelige kommunikationstjenester uden unødigt forsinkelse underrette den kompetente nationale myndighed om bruddet.

Når bruddet på persondatasikkerheden kan forventes at krænke personoplysninger eller privatlivets fred for en abonnent eller en fysisk person, underretter udbyderen også abonnenten eller den fysiske person om bruddet uden unødigt forsinkelse.

Det er ikke nødvendigt at underrette den pågældende abonnent eller fysiske person om et brud på persondatasikkerheden, hvis den kompetente myndighed finder det godtgjort fra udbyderens side, at denne har gennemført passende teknologiske beskyttelsesforanstaltninger, og at disse foranstaltninger er blevet anvendt på de data, som sikkerhedsbruddet vedrørte. Sådanne teknologiske beskyttelsesforanstaltninger skal gøre dataene uforståelige for alle, der ikke har lovlig adgang hertil.

Uden at det berører udbyderens forpligtelse til at underrette den pågældende abonnent eller fysiske person, kan den kompetente nationale myndighed i tilfælde, hvor udbyderen ikke allerede har underrettet abonnenten eller den fysiske person om bruddet på persondatasikkerheden, og efter at have vurderet bruddets sandsynlige negative virkninger kræve, at udbyderen gør dette.

Underretningen af abonnenten eller den fysiske person skal mindst indeholde en beskrivelse af karakteren af bruddet på persondatasikkerheden og omhandle de kontaktpunkter, hvor der kan indhentes flere oplysninger, og den skal indeholde anbefalinger af, hvordan de mulige negative virkninger af bruddet på persondatasikkerheden kan afbødes. Underretningen til den kompetente nationale myndighed skal derudover beskrive følgerne af bruddet, og hvilke modforholdsregler udbyderen har foreslået eller truffet for at håndtere bruddet på persondatasikkerheden.

4. Med forbehold af eventuelle tekniske gennemførelsesforanstaltninger vedtaget i medfør af stk. 5 kan de kompetente nationale myndigheder vedtage retningslinjer og om nødvendigt udstede instrukser om de omstændigheder, hvorunder udbydere skal give underretning om brud på persondatasikkerheden, samt hvilket format og hvilken procedure der skal anvendes ved underretningen. De skal desuden være i stand til at kontrollere, om udbyderne har opfyldt deres underretningspligt efter dette stykke, og pålægge dem passende sanktioner i tilfælde af manglende opfyldelse.

Udbydere skal føre optegnelser over brud på persondatasikkerheden indeholdende oplysninger om omstændighederne omkring bruddene, deres virkninger og de afhjælpende foranstaltninger, der er truffet, og disse optegnelser skal være tilstrækkeligt detaljerede til at sætte de kompetente nationale myndigheder i stand til at kontrollere, om bestemmelserne i stk. 3 er overholdt. Optegnelserne skal kun indeholde de oplysninger, der er nødvendige til dette formål.

▼B

5. For at sikre en ensartet gennemførelse af de foranstaltninger, der er anført i stk. 2, 3 og 4, kan Kommissionen efter at have hørt Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA), Gruppen vedrørende Beskyttelse af Personer i forbindelse med Behandling af Personoplysninger, der er nedsat ved artikel 29 i direktiv 95/46/EF, og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse vedtage tekniske gennemførelsesforanstaltninger om, under hvilke omstændigheder informations- og underretningskravene i denne artikel gælder, samt hvilke former og procedurer der skal anvendes. Når Kommissionen vedtager sådanne foranstaltninger inddrager den alle relevante aktører, særlig med henblik på at blive informeret om de bedste tilgængelige tekniske og økonomiske midler til gennemførelse af denne artikel.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14a, stk. 2.«

5) Artikel 5, stk. 3, affattes således:

»3. Medlemsstaterne sikrer, at lagring af oplysninger eller opnåelse af adgang til oplysninger, der allerede er lagret i en abonnents eller brugers terminaludstyr, kun er tilladt på betingelse af, at abonnenten eller brugeren har givet sit samtykke hertil efter i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF at have modtaget klare og fyldestgørende oplysninger, bl.a. om formålet med behandlingen. Dette er ikke til hinder for teknisk lagring eller adgang til oplysninger, hvis det alene sker med det formål at overføre kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet eller er absolut påkrævet for at sætte udbyderen af en informationssamfundstjeneste, som abonnenten eller brugeren udtrykkelig har anmodet om, i stand til at levere denne tjeneste.«

6) Artikel 6, stk. 3, affattes således:

»3. Med henblik på markedsføring af elektroniske kommunikationstjenester eller levering af værdiforøgende tjenester er det tilladt udbyderen af en offentligt tilgængelig elektronisk kommunikationstjeneste at behandle de i stk. 1 omtalte oplysninger i det omfang og tidsrum, som sådanne tjenester eller markedsføringen kræver, hvis den abonnent eller bruger, som oplysningerne vedrører, forudgående har givet sit samtykke hertil. Brugeren eller abonnenten skal på et hvilket som helst tidspunkt have mulighed for at trække sit samtykke til behandling af trafikdata tilbage.«

7) Artikel 13 affattes således:

»Artikel 13

Uanmodet kommunikation

1. Anvendelse af automatiserede opkaldsanordninger og kommunikationssystemer uden menneskelige indgreb (automatisk opkaldsmaskine), telefaxapparater (fax) eller elektronisk post med henblik

▼B

på direkte markedsføring kan kun tillades over for abonnenter eller brugere, som forudgående har givet deres samtykke hertil.

2. Uanset stk. 1 kan en fysisk eller juridisk person, hvis denne fra sine kunder modtager deres egne elektroniske adresseoplysninger vedrørende elektronisk post i forbindelse med salg af et produkt eller en tjenesteydelse i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF, anvende disse elektroniske adresseoplysninger til direkte markedsføring af sine egne tilsvarende produkter eller tjenesteydelser, såfremt kunderne klart og utvetydigt har mulighed for let og gebyrfrit at afvise en sådan anvendelse af de elektroniske adresseoplysninger, på det tidspunkt, hvor de indsamles, og ved hver meddelelse, såfremt kunden ikke fra begyndelsen afviste denne anvendelse.

3. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger for at sikre, at uanmodet kommunikation, hvis formål er direkte markedsføring i andre tilfælde end dem, der er nævnt i stk. 1 og 2, ikke er tilladt, enten i forhold til abonnenter eller brugere, som ikke har givet deres samtykke til at modtage sådan kommunikation, eller i forhold til abonnenter eller brugere, som har frabedt sig at modtage sådan kommunikation. Det afgøres i national lovgivning, hvilken af de to muligheder der skal gælde under hensyntagen til, at begge muligheder skal være gebyrfrie for abonnenten eller brugeren.

4. Udsendelse af elektronisk post som led i direkte markedsføring, hvorved identiteten af den afsender, på hvis vegne meddelelsen sendes, tilsløres eller holdes skjult, eller i strid med artikel 6 i direktiv 2000/31/EF eller uden en adresse, som modtageren kan henvende sig til for at få standset sådanne henvendelser, eller hvorved modtageren opfordres til at besøge websteder, der er i strid med nævnte artikel, er under alle omstændigheder forbudt.

5. Stk. 1 og 3 finder anvendelse på abonnenter, der er fysiske personer. Medlemsstaterne sikrer endvidere inden for rammerne af gældende fællesskabsret og national lovgivning, at de legitime interesser for abonnenter, der ikke er fysiske personer, nyder tilstrækkelig beskyttelse for så vidt angår uanmodet kommunikation.

6. ►C2 Uden at det berører en eventuel administrativ klageadgang, som blandt andet kan indføres i medfør af artikel 15a, stk. 2, sikrer medlemsstaterne, at fysiske og juridiske personer, der krænktes af overtrædelser af nationale bestemmelser i medfør af denne artikel og derfor har en legitim interesse i, at sådanne overtrædelser bringes til ophør eller forbydes, herunder en udbyder af elektroniske kommunikationstjenester, der vil beskytte sine legitime forretningsinteresser, kan indlede retsforfølgning med hensyn til sådanne overtrædelser. ◀ Medlemsstaterne kan også fastsætte særlige bestemmelser om sanktioner over for udbydere af elektroniske kommunikationstjenester, der ved deres uagtsomhed bidrager til overtrædelser af nationale bestemmelser, der vedtages i henhold til denne artikel.«

▼B

8) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 14a

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det kommunikationsudvalg, der er nedsat ved artikel 22 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1, 2, 4 og 6, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

9) I artikel 15 indsættes følgende stykke:

»1b. Udbydere skal på grundlag af nationale bestemmelser vedtaget i henhold til stk. 1 fastlægge interne procedurer for behandlingen af anmodninger om adgang til brugeres personlige oplysninger. De skal efter anmodning forelægge den kompetente nationale myndighed oplysninger om disse procedurer, antallet af modtagne anmodninger, den anvendte retlige begrundelse og deres reaktion.«

10) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 15a

Gennemførelse og håndhævelse

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner, herunder strafferetlige foranstaltninger, hvis det er relevant, for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. De sanktioner, der pålægges, skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning, og skal kunne anvendes i en periode svarende til overtrædelsens varighed, også selv om overtrædelsen i mellemtiden er bragt til ophør. Medlemsstaterne giver senest den 25. maj 2011 Kommissionen meddelelse om disse sanktionsbestemmelser og giver omgående meddelelse om senere ændringer af betydning for dem.

2. Uden at det berører en eventuel klageadgang, sikrer medlemsstaterne, at den kompetente nationale myndighed og, hvor det er relevant, andre nationale organer har beføjelse til at beordre overtrædelser som omhandlet i stk. 1 bragt til ophør.

3. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente nationale myndighed, og, hvor det er relevant, andre nationale organer, har de nødvendige beføjelser og ressourcer til efterforskning, herunder beføjelser til at skaffe sig relevante oplysninger, som de måtte have brug for under overvågningen og håndhævelsen af nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv.

▼B

4. De relevante nationale tilsynsmyndigheder kan træffe foranstaltninger til at sikre et effektivt samarbejde hen over grænserne om at håndhæve de nationale love, der vedtages i medfør af dette direktiv, og til at tilvejebringe harmoniserede vilkår for udbuddet af tjenester, der medfører datastrømme hen over grænserne.

De nationale tilsynsmyndigheder skal i god tid, inden de træffer sådanne foranstaltninger, tilsende Kommissionen et sammendrag af foranstaltningerne, begrundelsen herfor og den foreslåede fremgangsmåde. Kommissionen kan efter at have undersøgt sådanne oplysninger og hørt Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed og Gruppen vedrørende Beskyttelse af Personer i forbindelse med Behandling af Personoplysninger, nedsat ved artikel 29 i direktiv 95/46/EF, fremsætte kommentarer eller henstillinger herom, navnlig med henblik på at sikre, at foranstaltningerne ikke påvirker det indre markeds funktion negativt. De nationale tilsynsmyndigheder skal tage størst muligt hensyn til Kommissionens kommentarer eller henstillinger, når de træffer afgørelse om foranstaltningerne.«

*Artikel 3***Ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004**

I bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (forordningen om forbrugerbeskyttelsessamarbejde) tilføjes følgende punkt:

»17. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation): artikel 13 (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).«

*Artikel 4***Gennemførelse i national ret**

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv senest den 25. maj 2011. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

▼B

Artikel 5

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 6

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG I

»*BILAG I*

**BESKRIVELSE AF FACILITETER OG TJENESTER OMHANDLET I
ARTIKEL 10 (KONTROL MED UDGIFTER), ARTIKEL 29 (SUPPLE-
RENDE FACILITETER) OG ARTIKEL 30 (FORANSTALTNINGER
FOR AT LETTE UDBYDESKIFT)**

Del A: Faciliteter og tjenester omhandlet i artikel 10

a) *Specificerede regninger*

Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder med forbehold af bestemmelserne i den relevante lovgivning om beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred kan fastlægge et mindsteniveau for de specificerede regninger, som virksomhederne sender til abonnenterne uden beregning, for at disse kan

- i) kontrollere og styre, hvilke beløb der er debiteret for anvendelse af det offentlige kommunikationsnet på et fast sted og/eller tilhørende offentligt tilgængelige telefonitjenester, og
- ii) følge tilstrækkeligt med i deres forbrug og udgifter og på den måde til en vis grad styre regningernes størrelse.

For en rimelig pris eller gratis kan abonnenterne eventuelt tilbydes en større detaljeringsgrad.

Opkald, der er gratis for den kaldende abonnent, herunder opkald til hjælpetjenester, må ikke figurere på den kaldende abonnents specificerede regning.

b) *Gratis selektiv spærring af udgående opkald eller sms eller mms med overtaksering, samt, så vidt det er teknisk muligt, andre tilsvarende applikationer*

Herved forstås en gratis facilitet, hvor abonnenten efter anmodning til en udpeget virksomhed, der udbyder telefonitjenester, kan få spærret udgående opkald eller sms eller mms med overtaksering eller andre tilsvarende applikationer af nærmere bestemte typer eller til nærmere bestemte typer numre.

c) *Forudbetalingssystemer*

Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder kan forlange, at de udpegede virksomheder giver forbrugerne mulighed for forudbetaling af tilslutning til det offentlige kommunikationsnet og af brug af de offentligt tilgængelige telefonitjenester.

d) *Ratevis betaling af oprettelsesgebyrer*

Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder kan forlange, at de udpegede virksomheder giver forbrugerne mulighed for at betale for tilslutning til det offentlige kommunikationsnet i flere rater.

e) *Ubetalte regninger*

Medlemsstaterne tillader, at der træffes nærmere bestemte, rimeligt afpassede, ikke-diskriminerende og offentliggjorte foranstaltninger med det formål at få dækket ubetalte regninger udstedt af virksomheder. Disse foranstaltninger skal omfatte bestemmelser om, at abonnenten på forhånd varsles behørigt om eventuelle følger i form af afbrydelse af tjenesten eller afkobling fra nettet. Bortset fra tilfælde af svig, gentagne tilfælde af for sen betaling eller manglende betaling sikres det ved disse foranstaltninger, at det, så vidt det er teknisk muligt, kun er den berørte tjeneste, der afbrydes. Afkobling fra nettet på grund af manglende betaling bør først finde sted, efter at

▼B

abonnenten har fået en advarsel herom passende tid i forvejen. Medlemsstaterne kan tillade en periode med begrænset service inden fuldstændig frakobling, hvorunder der kun kan foretages visse opkald, som er gratis for abonnenten (f.eks. opkald til alarmnummer 112).

f) *Rådgivning om takster*

Herved forstås den facilitet, hvorved abonnenter kan anmode virksomheden om at oplyse om alternative lavere takster, hvis sådanne er tilgængelige.

g) *Udgiftskontrol*

Herved forstås den facilitet, hvorved virksomhederne tilbyder andre midler, som eventuelt er fastlagt af de nationale tilsynsmyndigheder, til at kontrollere udgifterne til offentligt tilgængelige telefonitjenester, herunder gratis underretning af forbrugerne i tilfælde af unormale og overdrevne forbrugsmønstre.

Del B: Faciliteter omhandlet i artikel 29a) *Tonesignalering eller DTMF (dual-tone multi-frequency operation)*

Herved forstås, at det offentlige kommunikationsnet og/eller offentligt tilgængelige telefonitjenester understøtter brugen af DTMF-toner som defineret i ETSI ETR 207 til end-to-end-signalering gennem nettet, både inden for den enkelte medlemsstat og mellem medlemsstaterne indbyrdes.

b) *Nummervisning*

Herved forstås, at den kaldte part kan se den kaldende parts nummer, inden samtalen etableres.

Denne facilitet skal udbydes i overensstemmelse med den relevante lovgivning om beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred, navnlig direktiv 2002/58/EF (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation).

I det omfang, det er teknisk muligt, stiller operatørerne data og signaler til rådighed for at gøre det lettere at tilbyde nummervisning og tonesignalering på tværs af medlemsstaternes grænser.

Del C: Gennemførelse af bestemmelserne om nummerportabilitet i artikel 30

Kravet om, at alle abonnenter med numre fra den nationale nummerplan efter anmodning kan beholde deres nummer eller numre uafhængigt af, hvilken virksomhed der leverer tjenesten, gælder

a) for så vidt angår geografiske numre på et bestemt sted, og

b) for så vidt angår ikke-geografiske numre på et hvilket som helst sted.

Denne del finder ikke anvendelse på nummerportabilitet mellem net, der udbyder tjenester på et fast sted, og mobilnet.

*BILAG II***OPLYSNINGER, DER SKAL OFFENTLIGGØRES I HENHOLD TIL
ARTIKEL 21****(TRANSPARENS OG OFFENTLIGGØRELSE AF OPLYSNINGER)**

Den nationale tilsynsmyndighed er ansvarlig for, at oplysningerne i dette bilag offentliggøres som foreskrevet i artikel 21. Den nationale tilsynsmyndighed afgør, hvilke oplysninger der skal offentliggøres af de virksomheder, der udbyder offentlige kommunikationsnet og/eller offentligt tilgængelige telefonitjenester, og hvilke oplysninger der skal offentliggøres af den nationale tilsynsmyndighed selv for at sikre, at forbrugerne har mulighed for at træffe et informeret valg.

1. Navn og adresse på virksomheden/virksomhederne

Det vil sige navn og hovedsædeadresse på den eller de virksomheder, der udbyder offentlige kommunikationsnet og/eller offentligt tilgængelige telefonitjenester.
2. Beskrivelse af ydelserne
 - 2.1. Omfanget af ydelser, der udbydes
 - 2.2. Standardtakster med en angivelse af de tjenester, der ydes, og indholdet af hvert takstelement (f.eks. tilslutningsafgifter, alle former for brugsafgifter, vedligeholdelsesafgifter), samt nærmere oplysninger om standardrabatter og om særlige og målrettede takstordninger samt eventuelle ekstragebyrer og omkostninger til terminaludstyr.
 - 2.3. Kompensations-/tilbagebetalingspolitik, herunder nærmere oplysninger om eventuelle kompensations- eller tilbagebetalingsordninger.
 - 2.4. Tilbudte vedligeholdelsestyper.
 - 2.5. Standardkontraktvilkår, herunder i givet fald oplysninger om en mindste kontraktperiode, om, hvordan kontrakten kan opsiges, og om procedurer og direkte afgifter i forbindelse med portering af numre og andre identifikationsmidler.
3. Tvistbilæggelsesordninger, herunder ordninger, der er fastlagt af den pågældende virksomhed.
4. Oplysninger om rettigheder i forbindelse med forsyningspligtigheder, herunder i givet fald de faciliteter og tjenester, der er nævnt i bilag I.

BILAG III

PARAMETRE FOR TJENESTEKVALITET

Parametre, definitioner og målemetoder for tjenstekvalitet, jf. artikel 11 og 22

For virksomheder, der udbyder adgang til et offentligt kommunikationsnet

PARAMETER (Note 1)	DEFINITION	MÅLEMETODE
Leveringstid for tilslutning	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Fejlhyppighed pr. abonnentledning	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Ventetid for fejlretning	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

For virksomheder, der udbyder en offentligt tilgængelig telefonitjeneste

Etableringstider for samtaler (Note 2)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Svartider for nummeroplysningstjenester	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Procent funktionsdygtige offentlige mønt- og korttelefoner	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Klager over urigtig fakturering	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Procent mislykkede opkald (Note 2)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

Der er tale om version v. 1.3.1 af ETSI EG 202 057-1 (juli 2008)

Note 1

Parametrene bør måles således, at der kan foretages en præstationsanalyse på regionalt niveau (dvs. mindst med en detaljeringsgrad, der svarer til niveau 2 i Eurostats nomenklatur for statistiske territoriale enheder (NUTS)).

Note 2

Medlemsstaterne kan beslutte ikke at kræve ajourførte oplysninger vedrørende kvalitetsmålene for disse to indikatorer, hvis det kan dokumenteres, at kvaliteten inden for disse to områder er tilfredsstillende.«

*BILAG II**»BILAG VI***INTEROPERABILITET MELLEM DIGITALT FORBRUGERUDSTYR
SOM OMHANDLET I ARTIKEL 24***1. Fælles krypteringsalgoritme og modtagelse af ukrypterede signaler*

Alt forbrugerudstyr til modtagelse af konventionelle digitale fjernsynssignaler (f.eks. udsendelse via jordbaseret, kabel- eller satellittransmission primært beregnet for fast modtagelse såsom DVB-T, DVB-C eller DVB-S), som i Fællesskabet sælges, udlejes eller på anden vis stilles til rådighed og anvendes til dekryptering af digitale tv-signaler, skal kunne:

- dekryptere signaler baseret på en fælles europæisk krypteringsalgoritme, der administreres af en anerkendt europæisk standardiseringsorganisation, p.t. ETSI
- gengive signaler, der transmitteres ukrypteret, forudsat at lejeren overholder den gældende lejeaftale, hvis der er tale om lejet udstyr.

2. Interoperabilitet mellem analoge og digitale tv-apparater

Alle analoge tv-apparater med indbygget skærm, der markedsføres med henblik på salg eller leje i Fællesskabet, og hvis skærbillede målt diagonalt er større end 42 cm, skal være udstyret med mindst ét stik baseret på en åben grænseflade i overensstemmelse med standarder udarbejdet af en anerkendt europæisk standardiseringsorganisation, f.eks. angivet i Cenelec EN 50 049-1:1997-standarden, der muliggør en enkel tilslutning af periferiudstyr, navnlig supplerende dekoderudstyr og digitale modtagere.

Alle digital-tv-apparater med indbygget skærm, der markedsføres med henblik på salg eller leje i Fællesskabet, og hvis synlige skærbillede målt diagonalt er større end 30 cm, skal være udstyret med mindst ét stik baseret på en åben grænseflade (som enten er standardiseret af, eller som overholder en standard, der er overtaget af en anerkendt europæisk standardiseringsorganisation eller er i overensstemmelse med en udbredt industrispecifikation), f.eks. det fælles DVB-grænsefladestik, der muliggør en enkel tilslutning af periferiudstyr, og som skal kunne overføre alle elementer i et digitalt tv-signal, herunder information i forbindelse med interaktive og adgangsstyrede tjenester.«